YMPÄRISTÖMINISTERIÖ **20.1.2017** **U 10/2017 vp**
RYMO/rakennukset ja rakentaminen Ympäristövaliokunta,
kuuleminen 21.1.2017

LAUSUNTO VALTIONEUVOSTON KIRJELMÄSTÄ EHDOTUKSESTA EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI ENERGIATEHOKKUUDESTA ANNETUN DIREKTIIVIN 2012/27/EU MUUTTAMISESTA

Eduskunnan ympäristövaliokunta on pyytänyt lausuntoa valtioneuvoston kirjelmästä eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (U 10/2017 vp). Ehdotus on osa komission puhtaan energian pakettia. Energiatehokkuusdirektiivin vastuuministeriö on työ- ja elinkeinoministeriö, mutta direktiivin joidenkin osien kansallinen toimeenpano on ollut ympäristöministeriön vastuulla. Ympäristöministeriö on osaltaan ollut valtioneuvoston kirjelmän valmistelussa mukana, erityisesti rakentamista koskevin osin.

Direktiiviehdotuksen artiklat 4, 9, 9 a ja 10 liittyvät uusiin rakennuksiin tai olemassa olevaan rakennuskantaan. Ympäristöministeriö haluaa erityisesti nostaa esille seuraavia direktiiviehdotukseen liittyviä seikkoja:

Komissio ehdottaa rakennusten peruskorjausta koskevan 4 artiklan siirrettäväksi rakennusten energiatehokkuusdirektiiviin uudeksi 2 a artiklaksi. Ympäristöministeriö kannattaa edellä mainitun artiklan siirtämistä rakennusten energiatehokkuusdirektiiviin, sillä ehdotettu muutos parantaa direktiivin johdonmukaisuutta.

Kuten valtioneuvoston kirjelmässä on todettu Suomelle keskeinen ongelma on vaatimus huoneistokohtaisesta lämmityksen mittaamisesta keskuslämmitys tai –jäähdytys tai kaukolämpö- ja kaukojäähdytysjärjestelmää käyttävissä kohteissa.

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden mittaamista, käyttäjäkohtaista mittaamista ja kustannusten jakamista koskevassa uudessa 9 a artiklassa esitetään, että moniasuntoisiin ja moneen eri tarkoituksiin käytettäviin rakennuksiin, joissa on keskuslämmitys tai –jäähdytys tai, jotka käyttävät kaukolämpö- ja kaukojäähdytysjärjestelmää, on asennettava käyttäjäkohtaiset kulutusmittarit. Komissio esittää määritelmien ”loppukäyttäjä” ja ”loppukuluttuja” erottamista toisistaan, jotta sääntöjä voitaisiin selkeästi soveltaa moniasuntoisissa ja moneen eri käyttötarkoitukseen käytettävissä rakennuksissa.

Suomessa tämä tarkoittaisi sitä, että esimerkiksi kerrostaloon olisi asennettava asuntokohtaista mittarointia tai lämmityspatterikohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita. Huoneistokohtaisen lämmitysenergian mittauksen toteuttamisesta 9 a artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti aiheuttaisi hyvin merkittäviä kustannuksia. Kustannustehokkuus ja tekninen toteutettavuus otetaan ehdotuksessa huomioon, mutta 9 a artiklan 3 kohdan mukaan uusissa rakennuksissa ja direktiivin 2010/31/EU mukaisesti laajamittaisesti peruskorjattuihin rakennuksiin käyttäjäkohtaiset mittarit on asennettava aina. Tässä ei ole esitetty poikkeamismahdollisuutta. Myös huoneistokohtaisen lämmitysenergian mittauksen toteuttamisesta 9 a artiklan 2 kohdan 3 alakohdan mukaisesti uudisrakentamisen ja laajamittaisen korjauksen yhteydessä aiheutuvat

kustannukset olisivat huomattavat. Lämpöenergian mittaaminen olisi toteutettava ajan myötä etäluettavalla mittarilla, jotta kustannustehokkaalla tavalla kuluttajat saisivat kulutustietonsa riittävän säännöllisesti. Tehtyjen selvitysten mukaan huoneistokohtaisilla mittareilla ei Suomessa saada säästöä. Lisäksi on huomioitava, että ehdotuksen 9 a artiklan hyväksyminen voisi muuttaa Suomen vastikeperusteisen laskutusperiaatteen.